

نان حلال
بر سر هیچ سفره‌ای
بیات نمیشود

۸ صفحه پانصد تومان

تختین هفت نامه ویژه همسران

خانه

وقتی صحبت از خانه می شود مکانی آرام و خلوت برای درنگ و آسایش و... به ذهن انسان خطور می یابد. و بی شک هر یک از اعضای خانه و خانواده حقوقی در آن دارند. اما هر خانه ای نشان از یک اجتماع است که تشکیل شده از چند نفر که اولین و ساده ترینش همان زن و شوهر هستند، بعد به مرور بچه و بچه ها و بعد عروس و داماد و نوه ها وفامیل و... بله این گونه هسته اولیه یک اجتماع درمکانی به نام خانه شکل می گیرد. اما اینکه امروز ما متأسفانه شاهد از هم پاشیدگی بیشتر خانه و خانواده ها در بدو تشکیل هستیم چیست؟

از مشکلات روز مره و اقتصادی، اجتماعی که بگذریم اعم از تربیت درست در اجتماع قبلی یا همان خانه پدری باید لحاظ شود. جالب اینکه بیشتر مواقع افراد معتقد هستند آنها در خانه پدری خود مشکلی نداشته اند و مشکل از طرف خانه پدری طرف مقابل است! البته می شود آن را نیز یک دلیل درست دانست چراکه اگر درست تربیت می شدند می دانستند که قرار است فردا در جامعه دیگری نیز زندگی را ادامه دهند و همواره در منزل پدر و مادر با خواهر و یا برادرشان زندگی نمی کنند که آنها نیز به ناچار ایشان را با تمام شرایط روحی و روانی پذیرا باشند.

پرورش درست توسط والدین به فرد، اجتماعی بودن و در کنار دیگران زیستن را می آموزد. گرچه فاکتورهایی مانند مدرسه و اجتماع را نباید فراموش کرد. اما همیشه خانواده میتواند الگوی درست پرورشی باشد. و این الگوی درست، همان خانه اولیه است و هسته اولیه یعنی پدر و مادر، اگر این دو در همان ابتدا بپذیرند که بعضی موارد، مشترک هستند که اشکالی ندارد مخالف نظریکی شان باشد قوانین منطقی شکل می گیرد و به مرور، خانواده از ثبات و استحکام و دوام برخوردار می شود. احترام به نظر یکدیگر تفاهم در موارد مشترک، احترام به حقوق طرفین، حفظ حریم خصوصی، رعایت موارد خانوادگی و دوری جستن از گذشته که گذشته، موارد ساده، اما کلیدی است که به استحکام خانواده کمک می کند. گاهی وقتها نوع لباس پوشیدن، نیز دیگر شخصی نیست و نظر طرف مقابل هم بسیار شرط است و احترام به خواسته یکدیگر می تواند از تشنج های بعدی کم نماید. خنده دار نیست که خانواده هایی بر

استاد مرتضی احمدی و همسرش

رعنا
۲

تابلوی تبلیغاتی ای
که فقط زنان
می توانند آن را
ببینند!

۵

اختلاف در
بین افراد و
به ویژه زن
و شوهرها -

۷

به بهانه ۱۲ آذرماه روز معلول

این فرد که در تبریز کنار خیابان سبکبار می فروشد، سجاد پیرآقا پارچمن، فرمان المپیک سال ۲۰۱۳ است. سجاد پیرآقا پارچمن در المپیک ناسنونایان ۲۰۱۳ توانست مدال نقره پرتاب دیسک رشته دو میدانی را برای تیم ملی ایران کسب کند. سجاد پیرآقا پارچمن گفته: «من پرچم ایران را در المپیک به اهتزاز در آوردم و برای این مملکت افتخار آفرینی کردم اما کسی از من تقدیر نکرد.»

FACEBOOK.COM/BEGOONAH

در گذشت هنر مند فقید کشور مان مرحوم جناب آقای انوشیروان ارجمند را به خانواده ی محترم ایشان و مردم هنر دوست کشور مان تسلیت می گوئیم.

روابط عمومی هفته نامه بین المللی همسر...

یکی از اساتید دانشگاه میگفت در دوره تحصیلاتم در آمریکا در یک کار گروهی با یک دختر آمریکایی به نام کاترینا و همینطور فیلیپ، که نمی شناختمش هم گروه شدم.

از کاترینا پرسیدم فیلیپ رو می شناسی !! ؟
کاترینا گفت آره، همون پسری که موهای بلوند قشنگی داره و ردیف جلو میشینه ! گفتم نمی دونم کیو میگه !
گفت همون پسر خوش تیپ که معمولا پیراهن و شلوار روشن شبکی تنش میکنه !
گفتم نمی دونم منظورت کیه؟
گفت همون پسری که کیف و کفشش همیشه با هم سته !
بازم نفهمید منظورش کی بود !
کاترینا تون صداشو یکم پایین آورد و گفت فیلیپ دیگه، همون پسر مهربونی که روی ویلچیر میشینه...
این بار دقیقا فهمیدم کیو میگه ولی به طرز غیر قابل باوری رفتم تو فکر...
آدم چقدر باید نگاهش به اطراف مثبت باشه که بتونه از ویژگی های منفی و نقص ها چشم پوشی کنه...
چقدر خوبه مثبت دیدن اگر کاترینا از من در مورد فیلیپ می پرسید چی میگفتم ؟
حتما سریع میگفتم همون معلوله دیگه !!
وقتی نگاه کاترینا رو با دید خودم مقایسه کردم خیلی خجالت کشیدم...
چقدر عالی میشه اگه ویژگی های مثبت افراد رو بیشتر ببینیم و بتونیم از نقص هاشون چشم پوشی کنیم..